

ȘASE ORE DE ÎMPLINIRI ȘI PLANURI MĂREȚE

Vă prezentăm în cele ce urmează fragmente din raportul politic citit de Nicolae Ceaușescu în fața celor 3.308 delegați în prima zi a Congresului al XIV-lea al PCR care s-a desfășurat între 20-24 noiembrie 1989.

Șase ore i-au trebuit dictatorului pentru a citi cele 24 de capitole ale raportului, în care sunt pomenite procesul de „edificare a orânduirii socialiste”, marile realizări de după Congresul al IX-lea (la care Ceaușescu a fost ales secretar general), planul pe următorul cincinal și politica externă. La acest ultim capitol, Ceaușescu a cerut în premieră anularea tuturor acordurilor încheiate în perioada celui de al doilea război mondial cu Germania hitleristă, implicit a Pactului Ribbentrop-Molotov. Discursul lui Ceaușescu a fost întrerupt de ovatii și aplauze care au durat 100 de minute.

„Stimați tovarăși,
(...) Congresul are loc în împrejurări internaționale deosebite, când în fața țărilor socialiste, a tuturor popoarelor se pun noi și noi întrebări și probleme cu privire la calea progresului economico-social, a lichidării inegalităților și asupririi, a înlăturării pericolului războiului nuclear, care ar duce la distrugerea a însăși vieții pe pământ, cu privire la căile de transformare revoluționară a lumii, de realizare a unor relații sociale și noi relații între state și popoare în vederea asigurării și făuririi unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră.”

Congresului al IX-lea

„(...) Este meritul istoric al Congresului al IX-lea de a fi pus capăt concepțiilor și practicilor străine socialismului, de copiere și plocnire în fața a tot ce era străin, de a fi renunțat cu hotărâre la așa-zisul «model unic» obligatoriu pentru construcția societății socialiste și a fi proclamat principiul realizării socialismului pe baza legilor obiective și a principiilor socializmului științific, corespunzător voinței și realităților din patria noastră, pornind de la faptul că noua orânduire se realizează în mod diferit de la o țară la alta, de la o etapă la alta.”

Marile realizări

„Este necesar să subliniem că în 20 de ani, din 1945 până în 1965, s-au alocat pentru fondul de dezvoltare circa 400 de miliarde de lei, în timp ce în perioada 1966-1990, având în vedere și prevederile de investiții pentru anul viitor, s-au alocat peste 5.000 miliarde lei. Din totalul fondului național de dezvoltare, investițiile au reprezentat în cei 20 de ani (1945-1965) circa 340 de miliarde de lei, iar din 1966 până în 1990 acestea se ridică la peste 4.300 miliarde lei. Din totalul investițiilor, circa 2.300 miliarde lei au fost alocate

Cu un discurs de „numai” șase ore, Nicolae Ceaușescu n-a reușit totuși să doboare recordul absolut în materie stabilit de „prietenul” Fidel Castro FOTO: AGERPRES

pentru realizarea unei puternice industrii socialiste, moderne.

Ca urmare a acestei puternice dezvoltări, se poate spune că nu există domeniu mai important în care industria românească să nu realizeze produse de înaltă tehnicitate și complexitate, competitive cu cele mai bune pe plan mondial. Numai pe această bază s-a asigurat ca la sfârșitul actualului cincinal industria patriei noastre să fie de peste 145 de ori mai mare decât în 1945, din care de 128 de ori realizată după cel de-al IX-lea Congres al partidului. În primii 20 de ani - 1945-1965 - s-au alocat circa 56 de miliarde lei pentru agricultură, iar din 1965 până în 1990, peste 650 de miliarde lei. Pe această bază s-au realizat programul de irigații, de amenajări funciare, puternica dotare cu tractoare și mașini agricole, cu tot ce este necesar, asigurând baza tehnico-materială pentru înfăptuirea cu succes a obiectivelor noii revoluții agrare. (...) Ca rezultat al dezvoltării generale a forțelor de producție, al alocării unui procent important, de peste 30%, din venitul național pentru fondul de dezvoltare și acumulare, după Congresul al IX-lea al partidului, auvita națională va fi, în 1990, de circa 5.660 miliarde lei, față de numai 252

miliarde lei în 1945 și de 810 miliarde lei în 1965 (...)”

Caloriile zilnice

„Este adevărat că la noi nimeni nu se mai poate îmbogăți fără muncă și au dreptate cei care ne critică că nu dăm libertate pentru bogați, dar nu vom da niciodată, însă nu mai avem nici săraci, și nici nu mai vrem să avem săraci în România! (...) Totodată, desfacerea de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist se ridică în acest an la circa 315 miliarde lei, fiind de 18,5 ori mai mare decât în 1950. Consumul alimentar a crescut de la 1.800 de calorii zilnic pe locuitor în 1950, la circa 3.300 calorii în prezent, România înscriindu-se între țările cu un bun consum din punctul de vedere al necesităților fiziologice.”

Cincinalul 1991-1995

„(...) Producția-marfă industrială urmează să crească cu 30%-50%, dar este necesar să avem în vedere că, în cadrul dezvoltărilor în partid și cu întregul popor, s-a subliniat că este necesar să considerăm acest spor ca minimum - și trebuie să acționăm pentru o creștere mai accentuată (...). Având în vedere rezervele existente,

până în 1995, producția de lignit și cărbune trebuie să ajungă la circa 80 milioane tone, iar cea de huilă cocsificabilă la peste 20 milioane tone, asigurându-se cel puțin 90% din necesarul de cărbune cocsificabil. În mod corespunzător, va trebui să crească producția de metale neferoase, care trebuie să asigure în întregime necesarul economiei naționale. (...) Totodată, este necesar să se acționeze cu mai multă hotărâre pentru elaborarea de noi tehnologii, care să ducă la reducerea substanțială a consumului de combustibil în toate sectoarele (...) Este necesar să asigurăm îndeplinirea în cele mai bune condiții a programului de irigații și amenajări funciare, astfel încât până în 1995 să se realizeze irigația a cel puțin 6 milioane de hectare, urmând ca până în anii 2000 să încheiem organizarea întregului sistem național de irigații, care va ajunge la circa 7-7,5 milioane de hectare teren agricol, din care cel puțin 5,5 milioane hectare teren arabil. (...) Având în vedere recolta de cereale record din acest an, de peste 60 milioane tone, este necesar să ne propunem să asigurăm, în anii viitori, o producție permanentă de cel puțin 50 milioane tone. (...)”

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL ZILEI

La București începuseră lucrările Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Român, transmise în direct de posturile naționale de radio și televiziune. În țară, viața continua în același ritm, cu aceleași rapoarte din agricultură, industrie și construcții. În modă, noile tendințe erau inspirate din portul popular.

Prima zi de Congres

A început Congresul al XIV-lea, „congresul marilor victorii socialiste, congresul triumfului principiilor socializmului științific în transformarea revoluționară

a României, congresul independenței depline, economice și politice, a țării noastre”. De la ora 9:00, posturile de radio și televiziune transmiteau, direct de la Sala Palatului Republicii Socialiste România, deschiderea oficială a lucrărilor. La lucrări au participat 115 delegați din 82 de țări, reprezentând partide și organizații comuniste socialiste, social-democrate, progresiste, democratice, mișcări de eliberare națională. Membrii PCR au fost reprezentați în Congres de 3.308 delegați.

(Continuare în pag. a II-a)

Socialismul, Făt-Frumosul omenirii

Nicolae Ceaușescu i-a înfierat pe cei care susțineau trecerea la capitalism, deși dețineau funcții de conducere în țările socialiste, a prezentat o viziune apocaliptică asupra țărilor occidentale și a propus o reunire internațională a partidelor comuniste în care să se discute problemele ce preocupă întreaga mișcare comunistă și muncitorească.

Vă prezentăm în continuare fragmente din raportul politic citit de Nicolae Ceaușescu la ultimul Congres al PCR din 20-24 noiembrie 1989.

„Stimați tovarăși, subliniez încă o dată, că - luptând ferm împotriva vechiului, a ceea ce nu mai corespunde

- trebuie să prețuim și să dezvoltăm continuu socialismul. (...) După cum știți, în popor se spune așa: să nu arunci o dată cu apa murdărie și copilul. Și nu mai este însă vorba de un simplu copil! Socialismul a devenit un voinic puternic, un Făt-Frumos, care a crescut într-o lună cât alții într-un an - cum se spune în povești - și a devenit un flăcău puternic, voinic, care se va afirma în întreaga lume, pentru că numai socialismul reprezintă viitorul! Iată de ce, criticând ce e rău, nu trebuie să aruncăm socialismul, ci pe cei care au făcut în așa fel încât să aducă daune socialismului! Ce se poate spune despre cei care declară astăzi că nu mai vor socialis-

mul, că vor să meargă spre capitalism, deși au funcții de conducere într-o țară sau alta? Au lucrat oare pentru socialism? Oricine își pune această întrebare. Se pare că răspunsul logic este că au folosit funcțiile pe care le-au avut pentru a împiedica dezvoltarea socialismului, că n-au servit poporul și nu se gândesc să-l servească. Iată de ce spun cu toată seriozitatea în fața partidului și poporului că trebuie să avem permanent în vedere de a face totul pentru ca acest minunat voinic, socialismul - acest Făt-Frumos al omenirii - să triumfe nu numai în România, ci în întreaga lume!”

(Continuare în pag. a III-a)

OMAGIU

Congresul XIV azi ne este
Înaltă culme de victorii
Suntem și om fi cutezătorii
Urcând spre comuniste creste
Și Nicolae Ceaușescu
Erou între eroi, lumină

Ne e, spre vremea ce-o să vină
Pe dulce plaiul, strămoșescul,
Ctitor istoriei de mâine.
Prin El suntem o țară-n lume
Prin El avem un nou renume.
Congresul XIV, iată,

Deschide timp de aur,
de progres
Cu Nicolae Ceaușescu reales
Țara din nou e-n temeiul
**România liberă,
27 noiembrie 1989**

CALENDAR

20 noiembrie (luni)

Soarele a răsărit la 7:18, a apus la 16:44
Luna a apus la 13:10
Sărbătoarea creștină: Înaintea prânzului, în Biserica a Maicii Domnului; 1) Cuv. Grigorie Decapoli-tui; Sf. Mc. Dasie; Sf. Ier. Proclu

S-a întâmplat la

20 noiembrie 1989

- În Statele Unite a fost lansat pe orbită circumterestră satelitul oficial al Pământului, „Cobe”. Lansarea a fost efectuată cu ajutorul rachetei purtătoare „Delta” de la baza Vandenberg, aparținând forțelor militare aeriene americane. Cu ajutorul satelitului „Cobe”, oamenii de știință scontau să obțină informații valoroase, care să răspundă la o serie de întrebări fundamentale legate de formarea Cos-mosului și evoluția galaxiilor
- Poliția americană a arestat 96 de persoane care au participat la o demonstrație în fața Casei Albe pentru a protesta împotriva ajutorului militar al SUA acordat, relata agenția Efe, citând surse oficiale. Circa 1.000 de persoane au luat parte la demonstrația organizată de Comitetul de solidaritate cu poporul salvadorian
- După cum a anunțat la Beijing Serviciul de evidență a populației, în RP Chineză trăiau la acel moment circa 4.000 de persoane a căror vârstă a depășit 100 de ani. Majoritatea a celor care și-au sărbătorit centenarul erau femei. De remarcat era faptul că primul loc în ceea ce privea numărul persoanelor născute în secolul trecut îl ocupa regiunea Sinkiang Uighur.

Romona VINTILĂ

JURNALUL OMULUI SIMPLU

Golul de la Limba Română

Experiențele fotbalistice ale lui Paul Cojocaru se prelungeau și în afara sta-dioanelor cluburilor sportive, ajun-gând, desigur, și pe terenul școlii. Și nu după ore sau în timpul orelor de sport - sau de „Educație Fizică”, cum insis-tau profesorii să le numim -, ci chiar în timpul orei de Limba Română. Nimic nefiresc, că toți mai trăgeam câte un chiul, doar că Paul și colegii săi jucau chiar cu profesorul de română. Și, din nefericire pentru ei, el (proful)

juca în echipa adversă.

„De multe ori, în timpul orelor de Limba Română se mai încingeau meciuri. Clasa mea îl avea în echipă pe proful de sport, iar proful de română, de altfel maaare fotbalist, juca în echipă cu cei dintr-o clasă paralelă. Noi băteam mingea, iar fetele stăteau și se uitau la noi, învâtau sau sporovăiau... își pierdeau și ele vremea cum se pricepeau, care pe unde. Eram la un liceu cu profil

mecanic, în clasa a XI-a. Și ce să zic, jucam fotbal serios, fiecare făcând fel și fel de figuri, expunându-și cu lărghețe talentele. Și, mai ales, nu-l slăbeam o clipă pe profu de română. Îl tot driblam pe bietul om de-i tăiam respirația și-l inverzeam de furie. De câte ori venea în atac sau încerca să intre la mingea, îl inconjuram, îl ame-team, făcându-i fel și fel de șicane.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

20 NOIEMBRIE

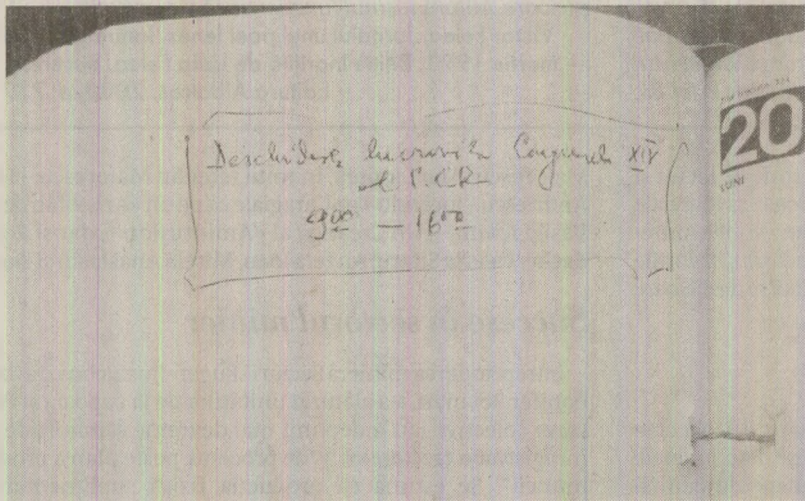
Astăzi, 20 noiembrie, deschiderea celui de-al XIV-lea Congres al reale-gerii, pus la cale cu cea mai severă, as-pră, tiranică, despotică, samavolnică, cinică metodă: teroarea formidabilă, afișarea publică a forței represive, a puterii. Bucureștiul la ora 7:30 aproape pustiu în zona centrală, în jurul palatului Congresului. Străzi cu puțini oameni, în schimb cu mii de milițieni, securiști, civili, gărzi patriotice postate cu ostentație, la vedere “pretutindeni.

Milițieni însoțiți de securiști însoțiți de gărzi patriotice circulă în formații de 3-4-5 24 de ore, împânzind orașul. În loc de câte un milițian, în intersecții sunt postați câte 2-3. În piețe, câte 3-4-5 milițieni cu banderole roșii la mână. În stațiile de metrou, la suprafață și în interior: milițieni.
La panourile din oraș cu chipul „realesului” și „alesei” sale, pază per-manență, câte 1-2 milițieni 24 din 24 de ore. La institut, gărzi triple, în compo-nența cărora intră obligatoriu cadre de conducere (separat, pază 24 ore din 24 la depozitul cu muniție și arma-ment al gărzilor patriotice). Separat, zilnic, în câte trei schimburi, livrăm câte trei uteciști la Circa 1 Miliție și patrulare prin oraș să supravegheze să fie ordine.

(Continuare în pag. a II-a)

Agenda Elenei Ceaușescu

Pe paginile agendei de la cabine-tul Elenei Ceaușescu a fost o singură însemnare: „Deschiderea lucrărilor Congresului XIV al PCR 9:00-16:50”. Spectacolul final pregătit în ultimele luni voia să demonstreze lumii întregi că niciodată nu s-au făcut progrese mai mari în istorie decât în România, din 1965 încoace. Și că nu există conducător mai inteligent și mai iubit de poporul decât Ceaușescu. În vreme ce Gor-baciiov se zbătea între grevele eco-nomice și demonstrațiile naționa-liste din Uniunea Sovietică, iar în CC al PCUS era prins ca-n clește între grupul conservatorilor și cel al reformatorilor radicali, gloata și conducătorii României erau „una-nimi” în aprecierea lui Ceaușescu. Cât despre mișcările din vecini, Ceaușeștii își vor fi amintit de cutremurul iscat de Hrușciiov când, după moartea lui Stalin, încercase să reformeze lumea comunistă prin revenirea la leninism. În-locuise și acela, stalinistii” din țā-rile frățești, dar Dej îi scăpase. Până la urmă, va fi cugetat Ceaușescu, ca Hrușciiov va sfârși și Gorbaciiov - trădat de ai lui. Interzicerea al-coolului, magazinele tot mai goale și nemulțumirile ofițerilor Arma-tei Roșii - amenințați cu reducerea

posturilor și salariilor prin înțele-gerile sovieto-americane de a pune capăt războiului rece - vor cauza căderea lui Gorbaciiov. Așa va fi într-adevăr, însă mult prea târziu pentru speranțele cuplului Ceau-șescu.

În locul de cînste al prezidiului, Elena Ceaușescu a urmărit atentă lectura raportului. Nu ce citea Ceau-șescu, ci așteptându-i privirile în-toarse la ea în pauzele dintre aplau-ze și ovatii. Șase ceasuri a durat lec-tura lui! S-a ridicat și ea - abia mai -nând-o picioarele bolnave de artrită

- de peste 500 de ori. Aplauzele și scandările au ținut însă mai bine de o oră și jumătate, ceea ce l-a ajutat pe bolnavul bătrân Ceaușescu să-și ducă la capăt istovitoarea sarcină.

Când nu-și aproba din ochi sotul, Tovarășa îi cântărea pe delegații din sală. La prima pauză, după cum a scris în memoriile sale Silviu Curțiceanu, a dispus mutarea unui delegat din primul rând al sălii toc-mai în spatele ei. Nu-și arăta cum se cuvine stîmă și mândria, l-a în-vînit pe acela Elena Ceaușescu.

Lavinia BETEA

Congresul stagnării

(Urmare din pag. 1)

Cei cu grade pe umbră sterc lacrimi la paradă când vorbesc de oastea română, „scut al apărării cuceririlor revoluționare ale poporului român”, gata pentru orice sacrificii în apărarea Comandantului suprem, dar se pregătesc să fugă, să-și pună piciorul în ghips ori, dacă au rămas cinstiți, să se sinucidă; o parte a odioasei nomenclaturi are, de frică, „curajul” și inconștiența să rămână, lășitate să aprobe orice și bunul-simț să facă ori să încerce să facă altceva; judecătorii militari, autorii multor condamnări pentru infracțiuni împotriva securității statului socialist visează, de fapt, să-l împuste pe Ceaușescu, fără judecată, și să-l condamne, pe nedrept, pe o parte din ortacii lui; oamenii de rând scandează de-ți sparg timpanul „Ceașescu cu poporul”, dar învațăți pe ascuns de la alții să cânte, într-o noapte de Crăciun, „Ole, ole, Ceaușescu nu mai e!”

Fără îndoială că această „istetime”, ce ține tot de domeniul nesecurității, al prefăcătoriei ori al fariseis-

mului, nu face parte din însușirile morale ale omului. În condițiile de atunci, însă, în care frica inoculată o lungă perioadă istorică și transmisă din generație în generație a paralizat multe inimi și spirite, chiar dacă nu poate fi glorificată ipocrizia, trebuie cel puțin înțeleasă, deoarece, paradoxal, în limitele posibilului, a urmărit, în final, un bine relativ în raport de un rău absolut. Ce n-am înțeles și nu voi înțelege vreodată este, dar, cum a fost posibil, mai târziu, ca cei care pretind că au avut întotdeauna o credință și un Dumnezeu al lor să transforme o sfântă colindă, „O, ce veste minunată!” – închinată nașterii și creației – într-o vulgară și păgână odă a bucuriei pentru proslăvirea morții, provocată prin fărâdelege...

Imi vine să-l cred pe La Rochefoucauld când spunea „Nos vertus ne sons, le plus souvent, que de vices déguisés”.

Fragment din volumul
Silviu Curțiceanu, Mărturia
unei istorii trăite. Imagini suprapuse,
Editura Albatros,
București 2000, p. 396-398

REVOLUȚIILE DE CATIFEA

PRAGA E ÎN PICIOARE

Praga, luni 20 noiembrie

În oraș încep manifestații din ce în ce mai semnificative, dar care continuă să se desfășoare în liniște. La Praga, toată lumea începe să creadă în victorie. Până și Anna Sabatova nu mai are răgaz să se simtă îngrijorată pentru soțul ei, Petr Uhl, care fusese interzis din ajun. Ea îi des-tăinuise lui Veronique Soule de la Liberation: „Praga e în picioare. Piața Venceslas e neagră de lume. Sunt cel puțin 100.000 de persoane, și alte câteva zeci de mii pe străzile dimprejur. Toate acestea sunt formidabile. Guvernul o să cadă în curând, nu se poate altfel. Astăzi, *Svobodne Slovo* și-a scos primul număr liber. Uniunea Socialistă a Tineretului se radicalizează și ea. Arțisții și ziariști se mobilizează, și judecătorii protestează, deopotrivă, la adresa masacrului de la 17 noiembrie. Se spune că în uzine, muncitorii votează rezoluții. Și apoi, toată

lumea e în stradă. O să fie ca în Germania de Est.” Înainte de a închide, mai adaugă: „Bineînțeles, ești totdeauna surprins când se întâmplă așa ceva...” După 20 de ani petrecuți sub amenințare, după câțiva ani de închisoare și după destule momente de îndoială și istoveală, coșmarul pare să ia sfârșit.

Vaclav Havel ține prima sa conferință de presă „oficială”, adică desfășurată într-un loc și la o oră cunoscute de toți. „Societatea cehoslovacă – afirmă dramaturgul – este acum gata să-și exprime dorința de libertate și democrație și tot acum vede lumina zilei o Opoziție adevărată. (...) A trecut vremea în care doar câțiva Dun Quijote numiți «disidenți» ieșeau din ghetoul lor.”

Christian Duplan, Vincent Girel, Viața în roșu. Nesupușii, Varșovia, Praga, Budapesta, București, vol. IV, București, Editura Nemira, 2000, p. 202-203

JURNALUL OMULUI SIMPLU

Golul de la Limba Română

(Urmare din pag. 1)

Ne amuzam, pentru că oricum n-aveam cum să ne țină piept, noi fiind ceva mai tineri și câțiva chiar fotbaliști de club, însă el o lua ca pe-o mare umilință. Capac a pus unul dintre colegii mei, care s-a apucat într-unul din meciurile primului trimestru, să-l dea mingea printre picioare.

De câte ori îl ținea profu, asta pasa mingea printre picioarele lui, de spumega bietul om de necaz, mai ales că erau destui spectatori, dar mai ales, spectatoarea. La meciul ăla, așa de tare s-a infuriat, că a fugit după colegul meu, să-l ia la bătaie. Din fericire pentru el și din păcate pentru noi, ceilalți, nu l-a prins. Așa că, dacă noi am răd de el pe ce ne pricepem noi mai bine, s-a răzbușnat și el cum putea.

La ora următoare de română – care s-a ținut în clasă – ne-a scos pe toți cei nouă fotbaliști în față și ne-a ascultat pe fiecare. Am avut câte un minut la dispoziție. Ce-i drept, putea să ne dea și juma de oră, că tot nimic n-aveam de zis despre simbolism, dacă noi ne petrecem orele de Limba Română pe terenul de sport. Deși am fi putut povesti, simbolic, meciul, dar nu știu cât de tare i-ar fi plăcut. Oricum nota era deja

pregătită în vârful tocului. Cât de surăzător pe sub mustăți era când ne-a trecut tacticos doilul în catalog! Și cât de mulțumit că i-a venit și lui rândul să ne dea „gol” și să-și rădă de noi, arătându-ne cât de jalnici suntem și cât de puternic este el! Mai ales că știa de pe-atunci că n-aveam cum să ne îndreptăm nota până la finele trimestrului și că, până la sfârșitul anului școlar, ne avea la mână.

Astfel am rămas corijenți la Limba română pe primul trimestru. Iar trimestrul următor, am jucat numai în echipa lui. De teamă ca acea corijență să nu se perpetueze transformându-se în repetenție, la meciuri, când ajungeam la poarta adversă, goală, încercam să o ținem așa și-l așteptăm pe el să vină și să înscrie, biruitor, golul! Era în al nouălea cer, mai ales că se știa privit de fete și de profe. Il vedeai cum se împănau, înroșindu-se de plăcere și plensind de mândrie. Slab profesor de română, prost jucător de fotbal! Asta e, nimeni nu le are pe toate. Și, tot pentru că el mă avea la mână, iar eu trebuia să-i câștig bunăvoința, următorul trimestru i-am schimbat și butelia.”

(a consemnat
Paula Anastasia TUDOR)

JURNALUL ZILEI

(Urmare din pag. 1)

După-amiaza a fost de asemenea plină, „Tovarășii” s-au întâlnit, la Palatul Consiliului de Stat, cu conducătorii delegațiilor de peste hotare invitate la eveniment.

Planuri până în 2010

Nicolae Ceaușescu a prezentat, în cadrul „marelui forum al comuniștilor români”, bilanțul societății socialiste, programele de dezvoltare în următorul cincinal și până în anii 2000-2010, „în vederea dezvoltării continue a forțelor de producție, a științei, învățământului, culturii, creșterii nivelului de trai material și spiritual al poporului”. În sase ore de discurs a parcurs 24 de capitole despre realizările partidului după Congresul al IX-lea și planificări pentru următorii 20 de ani.

Ritm susținut în construcții

Deși Congresul era prezentat ca o mare sărbătoare națională, „oamenii muncii” își desfășurau activitățile în mod obișnuit, iar constructorii bucureșteni raportau în continuare ultimele realizări: în Sectorul 4 din Capitală lua naștere un modern ansamblu urbanistic, „de o eleganță arhitecturală aparte”. Ultimele blocuri ale ansamblului se aflau în faza de finalizare. „Într-un timp extrem de scurt, având

densitatea faptelor destinate creării unor condiții optime de locuit și viață, se conturează, iată, unul dintre cele mai frumoase cartiere ale Capitalei”, scria Informația Bucureștilor... „Brigăzile nr. 2 și 5 ale Antreprizei de Construcții Montaj 5 au încheiat practic structura și zidăriile la blocurile 3B și 9B, ceea ce permite ca în cursul iernii să se desfășoare în condiții optime finisajele interioare.”

Pregătiri pentru noul an agricol

Din țară soseau obișnuitele telegrame adresate lui Nicolae Ceaușescu de comitetele județene de partid. De această dată, județele Argeș, Brașov și Gorj raportau terminarea arăturilor adânci de toamnă pe întreaga suprafață planificată. Agriculților „acțiunea cu toate forțele” pentru finalizarea amplasării culturilor de primăvară, asigurarea semînelor, transportul îngrășămintelor organice pe câmp, pregătirea și repararea mașinilor agricole.

Anul Centenarului Eminescu, la final

La Teatrul Giulești se jucase premiera piesei, „Și totuși Eminescu”, în regia lui Tudor Mărașcu. Cronica din revista Flacăra, redactată de Ion Zubășcu, are numai cuvinte de laudă pentru această reprezentație „surprinzătoare din mai multe puncte de vedere”. „Opțiunea regizorului se sprijină ferm pe textul de cea mai bună calitate al poetului Ion Nicolescu. Amănunte bazate pe o îndelungată și minuțioasă documentare propun imaginea unui Eminescu inedit, în contrast cu clișeu romantic acreditat de manuale.” Pe scena teatrului s-au remarcat, printre alții, Sorin Postelnicu, în rolul lui

ȘASE ORE DE ÎMPLINIRI ȘI PLANURI MĂREȚE

(Urmare din pag. 1)

Restanțe la bovine

„Am realizat prevederile privind efectivele de porcine, de păsări. (...)

Continuă să se manifeste o rămânere în urmă în ce privește creșterea efectivelor de bovine și ovine, deși avem și la acestea creșteri importante, dar trebuie să ne propunem ca în viitorul cincinal să realizăm în întregime obiectivele privind creșterea efectivelor de bovine la cel puțin 11 milioane, dintre care 5 milioane vaci cu lapte și la cel puțin 30-35 milioane de oi. În același timp trebuie să asigurăm creșterea corespunzătoare a producției de carne, lapte, lână, ouă, asigurând o bună aprovizionare a populației în conformitate cu cele mai exigente cerințe ale științei privind o bună alimentație a întregului popor. De asemenea, sunt necesare măsuri hotărâte pentru realizarea unei mecanizări și chimizări a întregii agriculturi. (...)

Înfăptuirea programelor de dezvoltare economico-socială impune ca o necesitate obiectivă alocarea și în viitor a 28%-30% din venitul național pentru fondul de acumulare și dezvoltare. Pe această bază, în următorul deceniu, se vor realiza investiții de 3.200-3.500 miliarde lei, din care 1.600-1.700 miliarde lei în cincinalul al 9-lea. (...)

Pe această bază se vor crea condițiile ca, în 1995, toate județele să realizeze un volum de activitate economică pe locuitor de cel puțin 100 mii lei, iar în peste 20 de județe să se depășească 150 mii lei.”

Nivelul de trai

„În cincinalul viitor, Programul-Directivă prevede creșterea retribuției medii reale, 1995, față de 1990, cu 3%-8%, iar a veniturilor totale ale țărânilor cooperatiste tot cu 3%-8%. Nu trebuie să uităm că orice creștere a veniturilor oamenilor muncii este strâns legată de dezvoltarea continuă a forțelor de producție, a nivelului general al societății, că nu putem și nu vom putea niciodată să consumăm mai mult decât ne permite dezvoltarea economiei naționale, că dacă am comite marea greșeală să

Nicu (în stânga, plan secund, cu ochelari fumurii) nu apucase să-l facă pe Ceaușescu bunic, li făcea în schimb propagandă, și nu pentru unul-doi, ci pentru milioanele de copii ai „patriei socialiste” FOTO: AGERPRES

consumăm peste posibilități am ajunge într-o scurtă perioadă la oprirea procesului de dezvoltare economico-socială, am condamna de fapt patria noastră la inapoiere (...).

Vom asigura și în continuare ca raportul între retribuțiile mici și mari să fie de circa 1 la 4,5. (...) În nici un caz nu se pune problema – și societatea noastră nu trebuie să admită – ca raportul între veniturile mari și mici să atingă un asemenea nivel încât să se acumuleze la un pol bogății și la altul săracii” (...) Raportul de 1 la 4,5 răspunde în bune condiții și în viitor; poate se va pune problema unei anumite reduceri, dar numai pentru că aceasta înseamnă dreptate socială (...) Unii se întreabă: ce este rău dacă o să avem și noi șomeri cum există în țările capitaliste? Asta îmi reaminteste ce spunea, desigur, în secolul trecut, Caragiale – de ce să nu avem și noi

faliți noștri? Sigur, o asemenea abordare nu este socialistă. Și nu trebuie să admitem, în nici un fel, ca în societatea noastră să se ajungă, într-o formă sau alta, la o concentrare a bogăției în mâna câtorva și la creșterea numărului săracilor.”

Anularea Pactului Ribbentrop – Molotov

„Anul viitor se împlinesc 45 de ani de la terminarea celui de-al doilea război mondial. De aceea, România consideră că trebuie să se treacă la adoptarea măsurilor necesare soluționării tuturor problemelor care nu s-au rezolvat încă. În primul rând apare necesar să se adopte o poziție clară, fără echivoc de condamnare și anulare a tuturor acordurilor încheiate cu Germania hitleristă, trăgându-se

concluziile practice pentru anularea tuturor urmărilor acestor acorduri și dictate. Trebuie considerat anormal că, după 45 de ani de la încheierea războiului, nu s-au realizat încă tratatele de pace între toate statele și nu s-a instaurat de fapt pacea în Europa. Apare deci necesar să se treacă la tratative între statele interesate în vederea încheierii tratatelor de pace și lichidării cu desăvârșire a urmărilor celor de-al doilea război mondial. Și pentru a răspunde anticipat la unele întrebări eventuale, vreau să spun clar că aceasta nu trebuie să ducă la schimbări în Europa și că existența celor două state germane trebuie să continue, să fie o realitate a Europei de azi și de mâine! (...)

Subliniez toate acestea pentru că este necesar ca acum, când în Europa se reactivează din nou forțele revanșarde neonaziste, să se adopte o po-

ziție fermă, de îngrădire a activității lor, de a nu se merge – în nici un fel – pe calea concesiilor, în numele așa-zisei libertăți de exprimare a părerilor”.

Și natura era comunistă

„În cinstea congresului, însăși natura a împrăștiat norii și astăzi este o zi cu soare, care demonstrează ce minunat este socialismul! (Aplauze puternice, îndelungate)”. Pasajul face parte tot din Raportul prezentat de dictator și reprodus de România liberă. Ziarele care apăreau în zilele congresului nu mai aveau spațiu pentru a publica prognoze meteo, dar observațiile lui Nicolae Ceaușescu erau relevante privind starea vremii. Monica IORDACHE

ARTICOLUL ZILEI

Performanța ca un fapt de viață

Din multitudinea faptelor de muncă ce definesc în aceste zile de amplă reverberație istorică înnoitul pasaj economic al țării, constituind prin trănicia lor o fidelă expresie a sentimentelor de profundă mândrie patriotică, am reținut un exemplu semnificativ nu doar prin valoarea lui intrinsecă, cât mai ales pentru a sublinia benefica reunire de forțe care a stat la temelia lui.

La Întreprinderea Neptun din Câmpina am asistat la începutul acestor săptămâni la efectuarea probelor finale ale compresorului elicoidal pentru instalațiile de foraj, realizarea tehnica de excepție, concepută pentru prima dată în țară.

Sarcina construirii lui, abandonată după mai mulți ani infructuoși de câteva unități economice de prestigiu, s-a „rostogolit” fără prea mari speranțe de reușită în curtea întreprinderii câmpinene, împreună cu tot mai acuta necesitate de a echipa instalațiile de foraj cu acest tip de compresor. Complexitatea utilajului impunea prezența și participarea unor constructori desăvârșiți pe plan teoretic și practic, a căror capacitate profesională se măsoară de obicei cu valoarea amănuntului de ultimă oră pe plan mondial. Privit prin această prismă, evenimentul este de a dreptul uluitor pentru că autorii acestui performanțe, inginerii Carmen Tiseanu, Horia Vintilă, Ciprian Arbureanu și

Marius Stan, sunt cei mai tineri specialiști ai întreprinderii, doi dintre ei, de exemplu, fiind încă în perioada de stagiatură. Cum a fost posibilă această performanță?

„Am beneficiat de sfaturile și, mai ales, de încrederea conducerii întreprinderii, mărturiseste inginerul Carmen Tiseanu. Am avut, cum se zice, mână liberă de a lucra pe cele mai moderne și complexe utilaje din dotarea întreprinderii, fără de care, cu tot zelul nostru, nu am fi ajuns nicăieri. Băieții au lucrat efectiv zi și noapte atât la proiectare cât și în secția SDV, problemele ce trebuiau rezolvate fiind atât de captivante, încât nici nu ne-am dat seama când a trecut vremea. Esențial e faptul că am reușit, chiar azi, în ziua deschiderii Congresului partidului, să finalizăm șansa ce ne-a fost incredentă, dovadă o dată în plus valoarea practică a cunoștințelor acumulate în anii de facultate. (...)

Această reușită reprezintă modul nostru concret, muncitoresc de a ne exprima satisfacția față de istoricul act al alegerii tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de secretar general al partidului și, totodată, legământul nostru de a contribui prin noi fapte de muncă la înfăptuirea politicii de bunăstare și progres, de înaintare consecventă a țării noastre pe drumul comunismului.”

Eugen Negrea
Flacăra, nr. 47/1989

Frica și ... alte spaima, București, Editura Victor Frunză, 1996, p. 338-339

A început Congresul al XIV-lea al PCR. Șeful își citește raportul. Aceleași aplauze și urale, aceleași ridicări în picioare. Automatismul funcționează fără cusur.

Victor Feloa, Jurnalul unui poet lezic, Ianuarie 1955 – martie 1993, Ediție îngrijită de Lidia Feloa, București, Editura Albatros, 2000, p. 737

Maioreșcu, Ana Clontea, în rolul fetei lui Maioreșcu – Livia, Virgil Andrieșcu, „jucându-l pe Caragiale ca pe un «Ristofan de Ploiești»”, Vasile Ichim – „Un Creangă al «Amintirilor»”, dar și Rodica Mandache, Valeria Șitaru, Angela Ioan, Mirela Anastasiu și Dorina Lazăr.

Succese în sectorul minier

Întreprinderea minieră Seciuri - Ruget - Bustuchin, din bazinul carbonifer Rovinari, s-a alăturat unităților de la Lupoaia și Pînoasa, ale căror colective „au îndeplinit mai devreme sarcinile de plan și au înregistrat o creștere cu 35 de procente peste plan a productivității muncii”. Se estima că producția fizică suplimentară avea să depășească 50.000 de tone de lignit până la sfârșitul lunii noiembrie. Conform rapoartelor, de la începutul lui 1989, minierii acestor unități produsese o marfă industrială în valoare de 46 de milioane de lei, reușind totodată economisirea a 20 de tone de metal, 200 de tone combustibil convențional și 5 milioane kWh energie electrică.

Teme arhaice pentru haine noi

O dată cu ultima lună a toamnei, și moda „își are ceasul de schimbare” pentru a facilita trecerea de la un sezon la altul. Și cum iarna se apropia cu pași repezi, Aneta Popescu a trecut rapid în revistă cele mai recente idei ale creatorilor de modă. „Am opozit, de astă dată la «Arta Textilă», unde creatorii ei ne-au prezentat colecția de mantouri și tailori, vorbindu-ne despre cele mai noi idei, inspirate din arta populară românească.” Astfel, pentru jachete și mantouri era folosită abaua călduroasă, în culori vii, dar sobre, cu predilecție roșu și negru,

combinate în modele ușor masculinizate. La modă era însă și materialul, mult iubit al acestui secol” – materialul peptit. „Tovarășele” erau sfătuite, totodată, să nu uite să utilizeze, pe bluză sau pe haină, „accentul, voga momentului” – dantele și broderii care aduceau nota de femininitate atât de mult dorită pe îmbrăcămintea de damă.

Alexandra ZOTTA

100 DE MINUTE DE OVATII

Noiembrie, ultimul bal. Este titlul unui film regizat de Dan Pița. Un titlu ce poate fi folosit foarte bine și pentru a ilustra ceea ce a reprezentat Congresul al XIV-lea al PCR din 20-24 noiembrie 1989 pentru dictatorul Nicolae Ceaușescu. Filmul lui Dan Pița a fost lansat tot în 1989 motiv pentru care a fost considerat premonitoriu. A fost ultimul congres când „conducătorul iubit”, „eroul între eroi” și „cel mai iubit fiu al poporului” a fost reales în fruntea PCR. Pentru scurt timp însă, deoarece o lună mai târziu începea sfârșitul comunismului și a dictaturii în România. „Un bal” care a durat cinci zile, „un bal” în care Ceaușescu și-a „gratulat” timp de șase ore asistența citindu-și raportul politic și în care a fost aplaudat și ovăționat timp de 100 de minute.

Cât de prost trăia lumea capitalistă

Ce se întâmpla în lume și ce aflau românii că se petrece în lume nu erau două lucruri care să semene prea mult în anul 1989. Din zările românești, lumea capitalistă era un sumbru ghetou, americanii, britanicii se zbăteau în sărăcie, nu aveau locuințe și locuri de muncă.

„Condiții tot mai grele de muncă și viață pentru milioane de oameni din țările occidentale”, „Bogați-săraci, o prăpastie care se adâncește în Marea Britanie”, „Două milioane de americani fără locuință”.

Titlurile din paginile dedicate actualității internaționale descriau astfel lumea guvernată de dușmanul de moarte al socialismului, temutul capitalism. Sub genericul „Lumea capitalismului despre ea însăși”, pentru susținerea tezei de mai sus, erau folosite chiar articole publicate în ziare de marcă din Occident. *The Times* relatează despre efectul noului sistem de taxe din Marea Britanie: 63% din totalul familiilor vor pierde 37% din venituri. *Die Zeit* descria un oraș irlandez drept „lumea a treia a Europei Occidentale”. „Pe străzile orașului irlandez Darnale dimineața nu vezi decât câinii care scormonesc prin lăzile de gunoi în căutarea mâncării. În general, această așezare din nord-estul Dublinului nu oferă un aspect plăcut. Unele case au în jur grădini, dar ele sunt înconjurate de garduri înalte. Până și lăcașurile de cult au ziduri cu porți închise cu lacăte de teama actelor de vandalism. Supermagazinul s-a închis din pricina numeroaselor furturi. Principala problemă a orașelului Darnale este șomajul, el afectând 72% din populația aptă de muncă. La un muncitor salariat revin încă trei care caută loc de muncă. Localitatea s-a transformat într-un ghetou social”, zugrăvea cotidianul german al cărui articol era publicat de România Liberă chiar în zilele Congresului PCR.

Până la capătul vieții, Ceaușescu a luat aplauzele și ovățile drept sincere dovezi ale simpatiei și popularității

FOTO: Gerard Fouet/AFP/MEDIAFAX

Datoriile externe

La polul opus, țări precum Ungaria, țările latine sau africane erau căutate pentru povara datoriilor externe care îi adâncea în sărăcie. „Datoria externă a Ungariei a atins proporții enorme și constituie o uriașă povară”, titra România Liberă, citându-l pe premierul maghiar care dădea de înțeles că agravarea situației s-ar trage dinspre FMI. Economia țărilor africane era și ea „grav afectată de povara datoriei externe”. „Datoria externă a amplificat sărăcia în America Latină țărilor acestui continent trebuind să aloce pentru serviciul datoriei externe peste 50%

din veniturile lor rezultate din exporturi, situație devenită intolerabilă în condițiile în care ele înregistrează o rată zero de creștere”, se putea citi în zările românești, pe aceeași pagină sugerându-se de cele mai multe ori și sursa tuturor rezelor. „Noi măsuri protecționiste menite să limiteze exportul țărilor în curs de dezvoltare”. Marea Britanie se opunea inițiativelor privind dezarmarea în Europa, în timp ce președintele nicaraguan cerea Statelor Unite să nu intervină în Salvador.

Moscova protesta și ea față de „amestecul grosolan al unor organisme ale Senatului SUA în afacerile interne ale URSS”. În Coreea de Sud –

spre deosebire de Nord – zeci de mii de persoane participau la mitinguri împotriva deciziei autorităților de a interzice consilierea Consiliului Național al Sindicatelor.

În rest, răsfățatele paginilor externe erau știrile legate de asociații de prietenie cu URSS sau alte state comuniste, alegerile din Brazilia sau din Spania sau evoluția politică din Liban după ce președintele a încetat din viață în urma unui atac terorist. 3.308 delegați l-au ovăționat timp de 100 de minute pe Nicolae Ceaușescu, întrerupându-l din prezentarea raportului politic, a cărui citire a durat 6 ore.

Oana STANCU

Socialismul, Făt-Frumosul omenirii

(Urmare din pag. 1)

Situația din capitalism

„Este bine cunoscut, după înseși datele oficiale din țările capitaliste dezvoltate că se mărește decalajul dintre grupul tot mai mic de bogați și marea majoritate a populației. Se menține un număr ridicat de șomeri și, în medie, 30-40 la sută din rândul tineretului nu au locuri de muncă, crește an de an numărul săracilor și al celor care nu au nici o perspectivă de muncă și viață demnă. Se manifestă tot mai puternic lipsa de locuințe, crește, din păcate, numărul analfabeților în rândul copiilor și tineretului, care nu au condiții pentru învățatură în înseși țările dezvoltate. La acestea se adaugă criminalitatea, drogurile, care – în multe țări – au devenit probleme naționale”.

Reuniune internațională

„Având în vedere situația complexă existentă, inclusiv situația din mișcarea comunistă și muncitorească, Partidul Comunist Român se pronunță pentru organizarea de întâlniri sub diferite forme, inclusiv pentru organizarea de conferințe continentale și regionale, a unei conferințe internaționale, în vederea discutării în comun a problemelor ce preocupă întreaga mișcare comunistă și muncitorească, întreaga omenire, și a găsi formulele cele mai bune de conclurare și solidaritate”.

Omul nou

„Dezvoltarea intensă, modernizarea și organizarea științifică a tuturor sectoarelor economico-sociale cer oameni cu înalte cunoștințe, cu o bună pregătire în toate domeniile de activitate. O dată cu generalizarea învățământului de 12 ani sunt create condițiile necesare de creștere a nivelului de cunoștințe al tuturor oamenilor muncii, de formare a unei clase muncitoare și țăranimi cooperatiste cu un nivel ridicat de pregătire tehnico-științifică, de realizare a unei muncitorimii și țăranimii intelectuale și de sporire a cunoștințelor întregii noastre națiuni, care – în deceniul următor – trebuie să devină un popor cu înalte cunoștințe, cu o cultură, cu un înalt

spirit revoluționar, un popor cu nivel intelectual ridicat, aceasta reprezentând garanția înaintării cu succes a patriei noastre pe drumul socialismului și comunismului, al bunăstării și fericirii întregii națiuni. (...) Să intensificăm activitatea de formare și ridicare a conștiinței revoluționare, de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului, cu înalte trăsături revoluționare patriotice, cu un larg orizont de cunoștințe teoretice, științifice și profesionale, de cultură generală, cu un spirit revoluționar militant. (...) Să combatem toate concepțiile retrograde, inapoiaste, egoismul, spiritul de parvenire, manifestările de necinste (...). Să perfecționăm continuu conținutul Festivalului național „Cântarea României”, care asigură participarea largă a maselor, și în primul rând a tineretului, la întreaga activitate de creație cultural-artistică, care are un rol tot mai important în dezvoltarea culturii patriotice, revoluționare. (...) Trebuie să se realizeze noi opere literare, cu un înalt conținut patriotic, noi filme, piese de teatru, care să oglindească viața, realizările poporului nostru, să fie puternic pătrunse de înalte idealuri ale umanismului revoluționar, socialist, să sădească în conștiința tineretului, a întregului popor, dragostea față de patrie, față de socialism, de partid, față de interesele generale ale întregii națiuni. Presa, radiodifuziunea, toate mijloacele de informare în masă trebuie să acționeze cu și mai multă fermitate, în spiritul concepției revoluționare, să adopte o atitudine mai combativă față de manifestările și lipsurile din diferite domenii de activitate, să promoveze cu mai multă îndrăzneală noul, să generalizeze experiența înaintată”.

Datoria externă

„Lichidarea datoriei externe reprezintă o mare realizare a politicii statului nostru și pune capăt dependenței îndelungate a țării noastre față de monopolurile și capitalul financiar străin. Pentru prima dată în istoria sa România nu mai plătește nici tribut, nici dobânzi! Tot ceea ce se produce aparține pe deplin poporului român, care a devenit astfel – se poate spune – pentru prima oară, cu adevărat independent, și economic și politic!”

Monica IORDACHE

500 de ridicări în picioare la Raportul partidului

Cu câteva luni înainte, Ceaușescu alcătuiuse un colectiv al Comitetului Politic Executiv însărcinat să elaboreze tezele Congresului al XIV-lea. Oricât i-o fi displăcut, s-a simțit dator să mă includă și pe mine în acest nucleu, a cărui componență nu mi-o mai amintesc integral. Tezele schițau liniile generale ale analizelor politice a momentului, indicau direcțiile schimbărilor necesare, un ansamblu de măsuri pentru economie, organizarea socială, partid și suprastructură. Dar când a venit momentul să-și întocmească raportul, N.C. le-a dat deoparte și a dictat o poliloghie interminabilă de locuri comune, banalități sfârșitoare și lozinci. Niciodată nu m-a plictisit, îngreșat și deprimat mai mult un document de partid ca această trănăneală cu ifose. Fusese ridicată la pătrat mai vechea manie a lui N.C. de a încheia fiecare paragraf în tonalitate ridicată, rezolută, ca un fel de pecete a irefutabilității, în genul celui, „Am zis” ce se pune în gura căpeteniilor amerindiene prin cărțile de aventuri. Acum, însă, sentențioasă ștampilă se apăsa pe un șir de vorbe goale, iar scopul nu era să stimuleze o concluzie inamovibilă, ci doar să indice momentul intrării în acțiune a „echipei de zgomote”, să creeze pazuze pentru consumarea zbiețelor corului nebulilor.

Raportul la acest congres n-a făcut nici o analiză, n-a preconizat nici o schimbare, n-a prevăzut nici un fel de măsuri în concordanță cu imperativele societății care, numai datorită uriașului ei stomac de struț, reușea să digere atâtea inadvertențe și să preîntâmpine crizele. Nimic despre modificările reclamate de stingerea datoriei externe. Am în vedere reechilibrarea comerțului exterior, prin calmarea exportului și reluarea, într-o amă diversificată, a importurilor blocate. Ca și destinderea consumului, prin reorientarea unor mărfuri spre piața internă, majorarea salariilor și a pensiilor. Renunțarea la caval-

cada exportului punea la ordinea zilei anularea stilului militarist al planificării, luarea în serios a legii contractului economic, o revedere radicală a mecanismului coînteresării materiale. Un asemenea ansamblu de măsuri ar fi detensionat societatea, atenunând spasticitatea civică, permițând revenirea la standardul din anii '60-'70 și îmbunătățirea raporturilor cu Vestul. Ceaușescu a preferat să tragă căciula pe urechi, să uite sau să mimeze că uită de toate acestea, obligând congresul să sorbească o zeamă chioară și să înlocuiască substanța cu un stupid vacarm agitatoric. Amatorii de statistică au numărat peste 500 de ridicări în picioare ale asistenței biciuite de turma zbierătorilor, asurzită de urale și lozinci scandate până la răgușeală sau ilaritate. Fiindcă „agitatorii” nu se mai jenau, când pierdeau tempo-ul și corul se destrăma, izbucneau în râs ca la peluza sau la cărciumă. Sala Congresului se transformase în bălci, în talcioc, unul prezidat cu incoștientă toleranță de însuși secretarul general al partidului, mulțumit că „insufleștește” și „mobilizează”.

Paralel cu gongorismul ieftin al oratoriei raportului și cu isteria tipătorilor grobieni, Congresul al XIV-lea i s-a imprimat și linia obscenă a mitomaniei. Li s-a cerut vorbitorilor, oameni cu greutate în societatea acelei vremi, să se compromită în cea mai nerușinată bălăceală a cifrelor false, a mistificării unor adevăruri ușor de verificat. S-au raportat bilanțuri astronomice, victorii economice neplauzibile și în țările cele mai dezvoltate. Atinsesem 10.000 kg de grâu la hectar, 20.000 kg de porumb și raportorii – șefi de întreprinderi agricole, de CAP-uri, agronomi ș.a.m.d., prinși în iureșul unei competiții paranoice, supralicitau ca în imaginile burselor intrate în epilepsie. Congresul al XIV-lea n-a avut nici o solemnitate, a fost lipsit de orice rigoare și, în ultimă instanță, de cea mai ele-

mentară utilitate. O formalitate penibilă, concepută parca pentru a ne face sânge rău, pentru a ne scârbi. Poate, fără intenție, ne-a ajutat să ne despărțim de comunism, de imaginea sa trivială vreau să spun, fără regret. Aspectul cel mai grav consta însă în faptul că pentru societatea românească – am în vedere populația majoritară, ce n-ar fi avut motive să manifeste ostilitate față de regim, neanimată de ură viscerală împotriva comunismului – el a reprezentat o enormă decepție. (...) În zilele acelea s-a pronunțat divorțul dintre Ceaușescu și cetățenii de rând ai României, atunci a pierdut el ultimele rezerve de popularitate și simpatie, devenind în ochii oamenilor un personaj indezirabil. (...)

N.C. se afla în rivalitate (una abia camuflată) cu Gorbaciov, și ținea să-l copleșească pe acela – sovieticul nu se rușina să-și recunoască jena financiară și să cersească în dreapta și în stânga de la capitaliști – sub mirajul averilor noastre iluzorii. Ca și când statisticile economice ale statelor pot fi învâluite la înfin în mister ca și când poți păcăli finanțistii umili, ca să nu mai vorbim de serviciile secrete. Trăia și el himera unei revanșe în fața gauleiterului de la Moscova, ce simțea pretutindeni, în raza puterii sale, echipele de conducere și dădea lecții voalate Bucureștiului. Îl vedea pe acela perpelindu-se de necaz că bătrânul rezistent valah nu importă cereale, ca el, nu mai are datorii, în timp ce el se căciulește, gata la orice concesie, pentru un credit. Era visul suprem al lui Ceaușescu să-i sfideze pe sovietici, să-i facă să crape de invidie, să le demonstreze că e mai deștept decât ei. Bietul, trăia aroganța haiducului neînvins care ignoră că potera i-a luat urma. Dumitru Popescu, Din volumul Cronos autodevorându-se... Reducția celulară. Memorii V, Curtea Veche, București, 2007, p. 6-12

RESTITUIRI

Cu urechea la bulgari, discutând despre o revoluție în... România

320995
19.11.1989
17/24
U.M. 0800/112

„Iorgu”

În cursul dimineții în casă se află „Iorgu”, Nuți și Coli, cu treburi gospodărești și urmărind emisiunile televiziunii bulgare.

La un moment dat, „Iorgu” le vorbește despre emisiunea muzicală transmisă de bulgari.

Nuți spune că a urmărit o emisiune în care „redactorii” discutau despre „Perestroika”. Apoi descrie o secvență a emisiunii în care „Mladenov a fost nevoit, i-a cerut să iasă la fereastră, undeva, să-i potolească și să le spună nu știu ce. Dar a arătat puțin.” Urmează câteva cuvinte care nu se înțeleg,

după care Nuți continuă: „Lumea a prins gustul libertății”.

„Iorgu”: Nu există, adică concentrarea de putere pe care o are el în mâini nu are egal în lume.

Nuți: La noi o să fie scântea. La noi nu se face nimic pregătit. Scântea o să fie! Și apoi o să fie o vărsare de sânge! Și dacă se întâmplă o chestie din asta când e mulțime, ceva, o să... (un cuvânt neclar). Fiindcă atunci nu mai ții cont! Știi că te omoară! Nu mai ții cont!

„Iorgu” spune ceva, dar Nuți tușește și nu se înțeleg cele câteva cuvinte.

Apoi Nuți continuă: „Toți de la o coadă... (neclar) și se strânge cu mic, cu mare.

„Iorgu”: N-avem, nu e lumea.

Coli: „N-avem că nu se pornește o dată toată țara! Potolește Bucureștiul, se iscă acolo,

potolește și pe ăla!

„Iorgu”: Se va porni toată țara. Pentru că este o singură soluție, nu există altă soluție. Dacă se pornește într-o singură localitate... (textul devine ilizibil) revoluție. Au fost blocați în momentul în care au venităștia spre ăia. Gărzile patriotice au fost înconjurare.

Ăștia s-au speriat, au zis că nu știu ce se întâmplă. Au reușit să sară gardurile câțiva muncitori prin diferite puncte. Și și-au dat seama că a început, că este. Și totuși a fost înăbușită!

Apoi este amplificat televizorul și nu se mai înțelege discuția. Nuți relatează o întâmplare trăită de ea la o „coadă”.

Extras din dosarul de urmărire informativă a lui Dumitru Iuga, provenit din arhiva CNSAS

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI
O colecție de literatură românească

În fiecare miercuri, numai cu **JURNALUL NAȚIONAL** *10,⁹ LEI*

CEL MAI CITIT ZIAR DE CALITATE

www.jurnalul.ro

Cărțile se distribuie la chioscuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

Mesajul sovietic a sunat a rechizitoriu

București, 20 noiembrie

„Ceaușescu! Ceaușescu! Ceaușescu!” Cei 3-308 delegați ai Partidului Comunist Român se ridică în picioare ca un singur om și-și lovesc palmele în cadență. Cel de-al XIV-lea Congres al PCR începe în conformitate cu un ritual imuabil, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, ca și cum Zidul Berlinului ar continua să existe, ca și cum manifestațiile de la Praga nu l-ar face pe Gustav Husak să tremure, ca și cum prim-ministrul polonez nu s-ar numi Tadeusz Mazowiecki și ca și cum Ungaria nu l-ar fi reabilitat pe Imre Nagy. Puțini ziariști occidentali prezenți (vizele fuseseră date cu picătura și trei trimiși speciali – de la AFP, Journal du dimanche și de la agenția iugoslavă Taniug –, deși aveau vize, fuseseră expulzați în ajun) nu reușesc să-și revină în fire: „Ceaușescu! Ceaușescu! Ceaușescu!” strigă delegații, ca pentru a stăvili vântul cel rău care bătea în țările învecinate... „Tovarăși – începe Ceaușescu –, congresul nostru este un eveniment crucial al istoriei milenare a României (...) în edificarea încununată de succes a societății socialiste multilateral dezvoltate și a înaintării spre visul suprem al omenirii – comunismul!” Conducătorul începe astfel un discurs-fluviu de peste patru ore, întrerupt cu regularitate de aprobarea unanimă și zgomoasă a delegaților, care nu se pot „împiedica” să nu i-scandzeze numele „Tovarăși” străini se arată extrem de discreți. Sovieticii au trimis un reprezentant de categoria a doua, iar tradiționala lor telegramă de felicitări are, în limbaj diplomatic, aspectul unui rechizitoriu, fiind lipsită de orice avânturi lirice și exprimând doar o constatare: „Progresul fiecăreia dintre țările frățești și forța de atracție a ideii socialiste în lume depind de dezvoltarea potențialului umanist al socialismului”. La tribuna de onoare pot fi văzuți Yasser Arafat, un reprezentant al Coreei de Nord, o delegație cubaneză, una chinezească și chiar un reprezentant al PCR, în schimb, partidele comuniste ungar, italian, au-

triac și finlandez nu au considerat de cuviință să se compromită la București. Cât despre diplomații occidentali, ei boicotează Congresul pentru a protesta astfel contra durtății regi-mului.

Aceasta nu-l împiedică pe Ceaușescu să laude „bilanțul minunat al mărețelor înfăptuiri” îndeplinite sub domnia lui și nici să adauge: „Nu putem îngădui, sub nici o formă și nici o împrejurare, ca cineva să aducă atingere socialismului. Socialismul este un om tânăr, el nu poate fi aruncat la gunoi. Cel care îl lasă de izbeliște în alte țări lasă de izbeliște poporul, dar se pune întrebarea dacă au fost ei vreodată de partea acestuia?”. Poporul român îi va da răspunsul în mai puțin de o lună.

Un misterios Front al Salvării Naționale, denumire care va polariza în cursul lunii decembrie o serie de polemici, luase deja poziție încă din octombrie. Frontul regrepează membri de partid, dar nu se știe câți anume... La apropierea celui de-al XIV-lea Congres al PCR, membrii Frontului le-au adresat delegaților aleși apelul de a-l demite pe Nicolae Ceaușescu, cerându-le să înceteze să-l mai „mistifice, să-l tămăieze, să-l asculte și să-l aplaude” pe dictator și să ceară în schimb „o discuție adevărată, dând dovadă de curaj și spirit de sacrificiu dacă va fi nevoie”, pentru a scoate astfel țara din impasul în care o ține zăvorâtă Ceaușescu.

Frontul susține că vorbește „în numele unui popor care a fost ingenușiat și terorizat și care se află în pragul propriei sale nimiciri”. Acești comuniști afirmă într-un mod premonitoriu: „Poate că este ultima ocazie de a evita un conflict social major și o baie de sânge, care constituie totodată deznodământul disperării”. În timpul Congresului nu s-a găsit însă nimeni care să dea ascultare acestui apel...

Christian Duplan, Vincent Giret, Vița în roșu. Nesupusii. Varșovia, Praga, Budapesta, București, vol. IV, București, Editura Nemira, 2000, p. 204-206

DIN PRESA EXILULUI

Un mort, răniți și arestați la Praga

Praga. Pete de sânge, ochelari spărți și diferite alte obiecte personale au rămas sămbătă seară în Piața Wenceslav, lângă Teatrul Național de la Praga, în urma ciocnirilor sângeroase dintre Poliție și zeci de mii de manifestanți.

Manifestația studenților, la care au participat aproximativ 50.000 de persoane, a fost cea mai mare din ultimii 20 de ani. S-au strigat lozinci, care chemau la libertate și reforme. Dar forțele de securitate nu au ezitat să acționeze cu cruzime. S-a făcut uz de băte, gaze lacrimogene și câini poliștiști pentru a se risipi manifestația. Ulterior s-a aflat că un student a murit în urma loviturilor pe care le-a primit de la agenții securității.

Victima este studentul Martin Smith, în vârstă de 20 de ani.

Peter Ohel, un conducător al activiștilor pentru drepturile omului, a relatat: „Un parasutist l-a prins pe Smith și l-a tras din mulțimea manifestanților, apoi un grup de agenți de Securitate au început să-l lovească cu băte. După ce Smith a căzut la pământ, ei au continuat să-l lovească până și-a pierdut cunoștința. Doi poliștiști au fost trimiși la locuința părinților victimei pentru a anunța moartea sa. Au spus că a fost un accident”.

Cel puțin 16 oameni au fost răniți în

ciocniri și o sută de manifestanți au fost arestați. Manifestanții au purtat pancarte cu lozinci în favoarea democrației și a alegerilor libere și au cerut anularea statutului preferențial al Partidului Comunist. Ei au strigat „Trăiască Dubcek”, „Trăiască Masarik” și au cerut înlăturarea lui Miloš Jakes și a conducerii comuniste actuale.

Manifestația s-a ținut de „Ziaa Studentului”, la împlinirea a 50 de ani de la masacrul comis de naziști asupra studenților cehi de la Praga. Asupra lor se lansau plase enorme care îi prindeau ca pe animale. Apoi, poliștiștii le-au permis studenților să iasă din aceste plase, le-au luat documentele și i-au bătut crunt pe fiecare în parte.

A doua zi s-au adunat din nou mii de oameni în Piața Teatrului Național cerând democratizare. De data aceasta și Alexander Dubcek, conducătorul „Primăverii de la Praga”, se afla în oraș și a fost arestat pentru trei ore. A fost eliberat după ce a depus o mărturie.

Vița noastră (Israel), 20 noiembrie 1989

Articol primit prin bunăvoința doamnei Ditzza Goshen, coordonatoare a Centrului de Studii și Cercetare a Istoriei Evreilor din România de la Universitatea Ebraică din Ierusalim.

SALUTĂRI DIN... VASLU!

Ilustrație tipărită de OSETCM și difuzată de Poșta Română

AICI RADIO EUROPA LIBERĂ!

„GENIUL DIN CARPAȚI” E NELINIȘTIT

La ce se gândeau, oare...? Toată lumea spera că la retragere

FOTO: Gerard Fouet/AFP/MEDIAFAX

La 20 noiembrie, Arielle Thedrel scria în *Le Figaro* despre contextul marcat de schimbări democratice în care debuta cel de-al XIV-lea Congres al PCR.

„Virusul democratic a contaminat Europa de Est.” „S-a putut în RDG!”, scandau vineri studenții praghezi. Un strigăt pornit cu adevărat din inimă. Într-adevăr, de ce un lucru care a fost posibil în RDG, ex-bastion al conservatorismului, nu ar fi valabil și în Cehoslovacia, o altă fortăreață a comunismului ortodox? La Sofia, asistăm la o lovitură de teatru. Nici nu ar fi fost nevoie de presiunea străzii pentru ca Partidul comunist bulgar să se hotărască să-l sacrifice pe bătrânul brejnevist Todor Jivkov și pentru ca, opt zile mai târziu, succesorul său Peter Mladonov, totuși un om de serai, să se pronunțe pentru alegeri libere.

Cu siguranță, totul se mișcă foarte repede... cu excepția inamovibilului partid românesc al cărui al XIV-lea Congres se deschide astăzi. O „slujbă” care ar trebui să culmineze cu realele, neapărat triumfătoare, al lui Nicolae Ceaușescu, unul dintre ultimii stalinștiști aflați la putere. Ca de obicei, primele rânduri, mai aproape de tribună, sunt ocupate exclusiv de agenți ai Securității (poliția politică). Pentru a descuraja veleitățile contestatelor.

„Geniul Carpaților” este încercat, totuși, de anumite stări sufletești. Cuprins de o bruscă neliniște, el tocmai a făcut apel la ajutorul chinezilor, pentru a doua oară într-o săptămână. „Situația internațională este gravă și complexă”, explică el într-un interviu pentru Cotidianul poporului, organul Partidului Comunist Chinez. Adevărații comuniști trebuie să coopereze, a adăugat el.

Bucureștiul se află, virtual, în stare de asediu. La apropierea Congresului al XIV-lea, patrulele de miliție s-au multiplicat și controalele securității au fost sporite. În urmă cu aproximativ zece zile, cartelele de alimente și-au făcut apariția. Capitala, „vitrina țării”, a fost până acum scutită de acest sistem. De vineri seară, grănicerii români nu lasă să treacă decât o mică parte dintre vizitatorii care provin din Ungaria.

Semn de panică? Deși e din ce în ce mai izolat, Ceaușescu pare că mai controlează, încă, situația. România nu este RDG. Micile partide satelit care gravitează în jurul Partidului Comunist în cea mai mare parte a țărilor din Est, nu există la București. Nici o fracțiune vizibilă în sânul partidului comunist: familia Ceaușescu deține monopolul posturilor-cheie în timp ce sistemul de rotație a cadrelor împiedică formarea unei opoziții în sferle înalte ale partidului. Sovieticii, a căror intervenție este tot mai așteptată de populația română, oferă când una caldă, când una rece în ceea ce privește regimul lui Ceaușescu, menținând ambigue intențiile Kremlinului. În sfârșit, populația pare neutralizată de lipsurile de tot felul.

Totuși, cum poate epidemia care se răspândește în Europa de Est, să lase neatinsă România? De când cu revoltele de la Brașov (noiembrie 1987), teama s-a atenuat. Din ce în ce mai mulți opozițanți critică deschis regimul. În urmă cu zece zile, la Cluj, disidentul Doina Cornea începea o grevă a foamii în semn de solidaritate cu poetul Dan Petrescu arestat la 30 octombrie și despre care nu mai există vești. La București, biofizicianul Gabriel Andreescu a încetat și el să se hrănească

pentru a protesta astfel împotriva deciziei autorităților de a-l muta în provincie.

Grupări clandestine de opoziție, precum Acțiunea Democratică Română sau Partidul Social-Democrat pentru Renașterea României rezistă presiunii. În mod sporadic, greve izbucnesc în țară. Ultima dintre ele a avut loc în luna august, la uzina Gri-vița Roșie, din apropierea Bucureștiului, locul de muncă a 20.000 de muncitori. „Sistemizarea rurală” (distrugea satelor) a scutit mișcări de protest. În Transilvania, locuitorii a trei sate amenințate s-au revoltat și au obținut, provizoriu, câștig de cauză, în ciuda intervenției forțelor de ordine.

În sfârșit, în septembrie, a ieșit la lumină o mișcare de opoziție în interiorul Partidului Comunist. Frontul Salvării Naționale, ce reunește membri ai comitetului central al PC care susțin reformele lui Gorbaciov, și care se manifestă pentru a doua oară. Cu ocazia celui de-al XIV-lea Congres, sub forma unui rechizitoriu, Frontul i s-a adresat Conducătorului. („”

În *Le Quotidien de Paris*, Georges Dupuy relatea, la rândul său, la 20 noiembrie 1989, despre România din ajunul Congresului al XIV-lea și despre fragilele tentative de disidență.

Anonimatul și secretul care continuă să învaluiască Frontul Salvării Naționale ne pot face să ne gândim că e vorba despre un grup mai mult sau mai puțin numeros de membri ai Partidului Comunist Român, partizani ai perestroikii sau care, pur și simplu, conștientizează explozia de ură și de violență care se va declanșa după căderea inevitabilă a tiranului.

Cum să nu fii îngrijorat în fața prăpastiei dintre realitatea românească și delirurile despotice ale conducătorului său, din moment ce, de jur împrejurul țării, se prăbușește sistemul comunist, iar popoarele cer dreptate.

Lingusitorii continuă să-și țină pe Ceaușescu ca fiind „Stea polară a gândirii”, „Constructor al geniului României socialiste moderne”, „Cel mai iubit dintre cei care iubesc copiii”, „Întâiul gânditor al lumii”, „Personalitatea eminentă a vieții cotidiene și științifice internaționale” etc.

În schimb, România e sinonimă cu foamea: o jumătate de kilogram de zahăr și un litru de ulei pe lună de persoană, zece ouă pe lună în București, două însă la Brașov, biata rație de carne (de oaie) distribuită doar o dată pe lună. Nu mai e lapte, nu mai sunt legume proaspete, săpun, medicamente. Explicația clinică a puterii: „Românii au astăzi mai mulți bani de cheltuielă decât au avut vreodată și de aceea stau la cozi de dimineață până seară, pentru a-i putea cheltui”.

România înseamnă frigul și întunericul. 22 de kw sunt atribuiți de încăperea pe lună, o oră de radio seara, două ore de program la televizor și în timpul cărora nu se poate vedea decât „Cărmaciul”. La ora 21:00, se stinge lumina, fără îndoială pentru a ilustra inspirația lirică a unui „poet” sim-briaș: Epoca Ceaușescu este vârsta luminii.

România înseamnă umilinta femeilor supuse la tușeri atroce de copoi-medici ai regimului sub pretextul examenelor ginecologice care nu au alt scop decât de a depista dacă sunt însărcinate și în câte luni. Pentru Conducător, demografia este o ramură a comerțului extern, la rubrică „adoptii”.

România înseamnă moartea agri-

culturii. Această țară care de 2.000 de ani a alimentat, succesiv, Imperiul Roman, imperiul otoman, țăările de la Marea Neagră și pe cele din Europa Centrală, nu mai este capabilă să îi hrănească pe cele 23 de milioane de români. Noua Revoluție Agrară, imaginată în 1982, a distrus deja tot ce mai însemna lumea țărănească tradițională. Sistemizarea care a debutat în martie 1988 a dat lovitură de grație prin distrugerea sistematică a unui sfert din satele existente, cu scopul dement de a face rost de 320.000 de hectare pentru cultură.

România înseamnă deșertul cultural. După ce i-a închis sau i-a determinat să se exileze pe intelectuali, Geniul Carpaților și-a pus mintea cu centrul istoric al Bucureștiului pe care l-a pus la pământ pentru a construi o enormitate din beton, destinată a-i perpetua gloria. Funcționarii regimului remarcă binevoitori că „Bulevardul Revoluției socialiste”, care traversează noul cartier, e cu doi metri mai lat decât Champs-Élysées. Vrem să construim, spun ei, ceva cu care românii se vor mândri. Deocamdată, românii au botezat această oroadă Hiroșima.

Dar, înainte de toate, România este proprietatea exclusivă a familiei Ceaușescu. „Cel mai iubit fiu al poporului” cumulează conducerea Partidului cu aceea a Statului și a Armatei. Soția sa, Elena, „tovarășă inginer, doctor, academician”, o virago increzută, este, în același timp, membru în Comitetul Central al Biroului Politic și viceprim-ministru, de fapt, al doilea personaj în Stat. Cât despre Nicu, progenitura alcoolică și perversă, părinții săi grîjului se gîndesc să facă din el un print moștenitor și să pună astfel bazele unei dinastii comuniste precum cea a lui Kim Ir Sen în Coreea de Nord sau cea a lui Castro, din Cuba, cei doi aliați sinceri. Cei doi frați ai „Cărmaciului” au ocupat postul de prim-ministru, veri, verișoare și rudenii căută frunză se bucură de cele mai bune locuri și de posturi de încredere justificând astfel tropul ieșit din pana unui aed cu ștate de plată: „Planeta Terra trăiește astăzi sub semnul Ceaușescu”.

Cu excepția nefericirilor români toată lumea se împacă foarte bine cu această tragedie. Domnul Gorbaciov o face pentru că în ciuda algeriei lui Ceaușescu față de reforme, acesta conduce țara cu o mână de fier, furnizează alimente și produse de bază la preț mic după ce le confiscă de la compatrioții săi. Occidentali pentru că „multilateralul conducător” își rambursează datoritiile la cent. Un „model”, se extiază un finanțist vest-european. Ceea ce nu îi împiedică pe romani să-și părăsească țara.

Totuși, Congresul al XIV-lea, această „slujbă” neagră sub înaltă supraveghere polițienească, ar putea marca ultimele minute ale complacerii. Sunt zvonuri că Ceaușescu s-ar pregăti să urmeze exemplul cehoslovac și să liberalizeze sistemul vizelor, provocând astfel un aflix de refugiați români în Europa Occidentală. O manieră tipică pentru el de a se răzbuna pentru reproșurile continue cu privire la încălcarea drepturilor omului.

Arhiva Open Society (Budapesta), Institutul de Cercetare al Radio Europa liberă, secția română (Traducere din limba franceză de Eliza DUMITRESCU)

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU

Institutul de Biologie și Patologie celulară, cu sediul în București, Str. B. P. Hașdeu nr. 8, încadrează prin transfer următorul personal: economist principal pentru Compartimentul de Aprovizionare și inginer în specialitatea electro-mecanic, instalații sau electronică.

Unitate de stat încadrează urgent, în condițiile Legii nr. 12/1971, următorul personal: inginer electronist, inginer mecanic, inginer agronom. Alte condiții: bărbați sub 40 de ani, domiciliul stabil în București.

ICRA București, Pta Cosmonauților, nr. 8, Sect. 1, încadrează conform Legii 12/1971: șef depozite, lucrători gestionari, lucrători comerciali I și II (primitori, distribuitori și recepționeri), mașiniști electricieni, montatori acumu-

latori, șefi rampă, tractoriști, paznici, controlori poartă, revizor tehnic (auto), electrician auto, lăcătuș mecanic auto, muncitori necalificați – bărbați. Fabrica de morărit și panificație Dâmbovița, București, Str. Dinu Vintilă 6, Sector 2, încadrează de urgență fochiști pentru cazane de medie presiune.

VÂNZĂRI

Judecătoria Sector 3 vinde la licitație publică, la sediul instanței, ora 12:30 apartamentul nr. 7, din București, Str. Trapezului nr. 1, bloc R12, sc. A, et. 1, Sect. 3, compus din 3 camere și dependințe. Licitația începe de la suma de 99.378 de lei.

Akay, amplificator bimodular, performanțe excepționale, multiple posibilități, picup computerizat AP-Q 41, colecție insigne, medalii, vederi.

tv 20 noiembrie 1989

19:00 Telejurnal

19:30 Partid și țară – o unică voință Deplină aprobare de întregul nostru partid și popor a propunerii privind realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român și a documentelor pentru Congresul al XIV-lea

Redactor Petre Niță

19:45 Citiitorii ale Epocii de Aur. Univers de muncă și conștiință revoluționară. Redactor Maria Hainesc

20:05 Industria – programe prioritare. În spiritul sarcinilor subliniate de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Creș-

terea mai puternică a productivității muncii. Redactor George Ghidrigan 20:25 Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie. Versuri patriotice, revoluționare

20:40 Știința pentru toți

Redactor Andrei Banc 21:05 Din lumea capitalului. Documentar. Redactor Florin Mitu

21:20 Tezaur folcloric. Cu dragoste de neam și țară. Cântecul, dansul și portul popular – mărturie peste timp ale devenirii noastre

Redactor Marioara Murărescu

21:50 Telejurnal

22:00 Închiderea programului.

vremea

În țară vremea a fost rece, cu cer variabil. Au căzut precipitații, mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare în zonele nordice și nord-estice și pe alocuri în restul teritoriului. La munte a nins. Vântul a suflat slab până la moderat, cu intensificări la munte, unde a viscolit. Temperaturile minime au fost cuprinse între -9 și +1 grad, mai scăzute în depre-

siunile intramontane; cele maxime au fost cuprinse între 1 și 10 grade. Pe alocuri s-a produs ceață. În București vremea a fost rece. Pe parcursul zilei au căzut precipitații slabe sub formă de ploaie și lapoviță. Vântul a bătut slab până la moderat, cu intensificări în cursul după-amiezii. Temperatura maximă s-a situat în jurul valorii de 7 grade, cea minimă fiind de 0-1 grade.

amintiri

Amindoi o visează pe FELICIA

Garnitura FELICIA produsă de

COMBINATUL DE PRELUCRAREA LEMNULUI
BRAILA — str. Fabricilor nr. 10

Întreprinderi bucureștene

ORIZONTAL: 1) Întreprindere reprezentativă a tehnicii de vârf. 2) Întreprindere a industriei ușoare – Realizează articole de uz casnic. 3) Produce materiale de construcții. 4) Triplu – Încărcat. 5) La ieșirea din Danubian! 6) Deasupra – Întreprinderea Optic Română (siglă) – Asociație filatelică (abr.) 7) Programe zilnice – Întreprinderea „Autobuzul” (abr.) 8) Haină purtată de magistrați – Premiu pentru cinești. 9) Uzină de reparații auto – Întreprinderea de pompe. 10) Veche întreprindere metalurgică – Aluminiiu (simb).

VERTICAL: 1) Asigură transportul pe... verticală. 2) Cutel – Întreprindere textilă. 3) Examen – Rău aproape de Capitală. 4) Artizani în Întreprinderi ca: „23 August”, „Vulcan”, „Semănătoarea” – Bluză rustică – Înainte de amiază. 6) Bucur Obor – În povest! 7) Durață de lucru – Voie bună. 8) Plantă textilă – Litii (simb.) – Automobil Club Român (siglă). 9) Suviță de păr – Întocmai. 10) Osie – Întreprindere metalurgică.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Informația Bucureștiului, 1989